

Nr 89

Av herrar **Senander** och **Holmberg**, *angående skattebefrielse för viss traktamentsersättning.*

Beskattningen till viss del av traktamentsersättningar är en ständig källa till missnöje bland dem som berörs därav. Missnöjet kan inte avfärdas som obefogat. Särskilt de, som endast har att räkna med traktamentsersättningar som nått och jämnt täcker de ökade omkostnaderna, har skäl till anmärkningar. Det kan nämligen inte anses vara rimligt, att arbetare och med dem jämställda skall erlägga skatt på viss, ofta godtyckligt beräknad del av relativt sett låga traktamenten. Traktamentena är ju en ersättning för merutgifter på grund av arbetet eller uppdraget och borde därför vara helt skattefria, givetvis under förutsättning att det rör sig om rimliga ersättningar.

Mycket krångel orsakas på grund av den olika bedömningen i taxeringsnämnderna. I vissa fall blir hela traktamentsersättningen avdragsgill, medan den i andra fall till viss del beskattas. Det förekommer även att de verkliga omkostnaderna bedöms utifrån vederbörandes levnadsstandard, vilket självfallet ger anledning till klagomål.

Som bekant är statstjänstemännens traktamentsersättningar skattefria. Utan tvivel är detta en rättvis och förnuftig anordning, som utesluter krångel och tolkningsbesvär. Förhållandena på den privata sektorn är visserligen inte fullt jämförbara. Statstjänstemännens traktamentsersättningar är fixerade i reglementen med en lägsta per dygn av 32 kronor och en högsta gräns av 40 kronor, medan inom den privata sektorn beloppen kan variera såväl inom som utom dessa gränser. Det är heller inte vår mening att här föreslå fullständig skattebefrielse för berörda traktamenten. Men vi anser, att det högsta belopp som gäller för statstjänstemännens traktamenten, eller 40 kronor per dygn, bör bli skattefritt även för övriga medborgare. För överstigande belopp må skatt erläggas såsom för inkomst av annat slag.

Då numera arbetare och med dem jämställda grupper i allt större utsträckning får utföra arbete å annan ort än hemorten har denna fråga stor betydelse.

Vi hemställer därför,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om förslag snarast möjligt i syfte att åstadkomma hel skattebefrielse för traktamentsersättning som icke överstiger visst belopp per dygn, förslagsvis 40 kronor.

Stockholm i januari 1958

Knut Senander

Helmer Holmberg